

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **K. S.**, zastoupen JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Jablonského 7, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2014, č. j. OAM-54/LE-LE05-LE05-2014, e. č. L009748, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 8. 2014, č. j. 75 Az 3/2014 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanovené advokátky JUDr. Anny Doležalové, MBA **se u r č u j e** částkou 6.800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

[2] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem. V ní namítal porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (nezjištění stavu věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti). Dále uváděl, že nebyly dány důvody pro zastavení řízení o mezinárodní ochraně dle § 25 zákona o azylu. Naopak mu měla být mezinárodní ochrana podle § 12 v souvislosti s § 14a zákona o azylu udělena, neboť mu v případě návratu do Indie hrozí nebezpečí vážné újmy.

[3] Krajský soud jako projednatelný žalobní bod vyhodnotil nesouhlas se zastavením řízení a ve světle této námitky rozhodnutí žalovaného přezkoumal. Následně v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. Dle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení

mezinárodní ochrany zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec žádost o udělení této ochrany opakovaně, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobci napadeným rozhodnutím nebyla přiznána mezinárodní ochrana již počtvrté. Poslední meritorní přezkum situace žalobce, tedy třetí žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2013, č. j. 29 Az 22/2012 – 67, kterým byla žaloba zamítnuta pro nedůvodnost a následná kasační stížnost usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 3 Azs 23/2013 – 23, odmítnuta pro nepřijatelnost. Krajský soud porovnal žalobcovu třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany a žádost nynější a konstatoval, že tvrzení v obou žádostech jsou shodná, a proto žalovaný správně usoudil, že žádost žalobce je nepřipustná a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil. Z těchto důvodů soud žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností namítaje, že jsou dány důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), tj. nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů popř. v jiné vadě řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

[5] Stěžovatel se domnívá, že krajský soud nesprávně žalobu projednal, ačkoliv obsahovala pouze obecně vymezené žalobní body neobsahující žádnou argumentaci, a tedy nesplňující náležitosti ve smyslu ustanovení § 71 s. ř. s. Soud místo věcného projednání měl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele usnesením vyzvat k odstranění vad podání. Z tohoto důvodu stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na odůvodnění svého podrobného rozhodnutí a na rozsudek krajského soudu a navrhl, aby soud kasační stížnost zamítl.

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná. Poté, jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, se Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně;

(3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost podané kasační stížnosti, avšak z jejího textu lze dovodit, že tímto důvodem je zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud i s přihlédnutím ke své dřívější judikatuře konstatuje, že má-li být žaloba projednatelná, stačí, když obsahuje alespoň jeden bezvadný žalobní bod. Aby byl žalobní bod bezvadný, je žalobce povinen vylicit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Krajský soud správně vyhodnotil, že stěžovatelův stížnostní bod, spočívající v tvrzení, že v jeho případě nebyly dány důvody pro zastavení řízení dle § 25 zákona o azylu, byl projednatelný. Tento žalobní bod, ač svou formulací velice strohý, jasně vymezuje meze požadovaného přezkumu rozhodnutí. Je z něj patrné, že stěžovatel nesouhlasí se zastavením řízení o udělení azylu, neboť v jeho případě podmínky k zastavení splněny nebyly. Takto formulovaná výtka ve vztahu k rozhodnutí žalovaného představuje dostatečně konkrétní, individualizovaný a tedy i projednatelný žalobní bod. Krajský soud se tak věcným projednáním žaloby žádného pochybení nedopustil.

[11] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[13] Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 6. 2014, č. j. 75 Az 3/2014 - 33, byla stěžovateli ustanovena advokátka JUDr. Anna Doležalová, MBA. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Zástupkyně ustanovená v řízení před krajským soudem, je-li jí advokátka, zastupuje žalobce i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni náleží mimosmluvní odměna za dva úkony právní služby (tj. podání kasační stížnosti a porada s klientem) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud ji proto přiznal v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 6.200 Kč za dva úkony právní služby [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojenými (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy zástupkyni náleží 6.800 Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2014

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu